

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1927 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av återremiss av första lagutskottets utlåtande nr 11 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 12 § i lagen den 30 maj 1919 om rätt till litterära och musikaliska verk.

I utlåtande nr 11 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 20 med förslag till lag om ändrad lydelse av 12 § i lagen den 30 maj 1919 om rätt till litterära och musikaliska verk, vilken proposition hänvisats till lagutskottet och behandlats av första lagutskottet, hemställde utskottet, att propositionen måtte av riksdagen bifallas.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava båda kamrarna visat nämnda utlåtande åter till utskottet.

Av vad som förekommit vid ärendets behandling i kamrarna framgår, att syftemålet med ärendets återförvisning till utskottet varit att i anledning av en i 26 § av ifrågavarande lag förekommande hänvisning till 12 § bereda utskottet tillfälle att vidtaga viss jämkning av förslaget.

I nämnda 26 § stadgas straff bland annat för den, som i strid mot bestämmelserna i 12 § andra stycket förändrar verks form. Detta stycke motsvaras i förslaget av fjärde stycket, men har hänvisningen i 26 § bibehållits oförändrad. Den jämkning av förslaget, som med anledning härav erfordras, synes lämpligen kunna ske på det sättet, att andra och tredje styckena av 12 § enligt dess föreslagna lydelse sammanföras med första stycket i lagrummet, så att fjärde stycket erhåller plats som andra stycke eller samma plats som motsvarande stadgande nu har i lagen. Mot ett dylikt sammanförande torde någon erinran ej kunna framställas, och därigenom undvikas ändring av 26 § med ty åtföljande jämkning av förslagets ingress och rubrik.

På grund av vad sålunda och i utskottets förut i ärendet avgivna utlåtande nr 11 anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick godkännas, måtte för sin del antaga följande

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

L a g

om ändrad lydelse av 12 § i lagen den 30 maj 1919 (nr 381) om rätt till litterära och musikaliska verk.

Härigenom förordnas, att 12 § i lagen den 30 maj 1919 om rätt till litterära och musikaliska verk skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

12 §.

Likaledes vare tillåtet:

1) att delar — — — litterärt verk;
2) att ett utgivet musikaliskt verk eller del därav intages i sådan ur flera tonsättares verk hämtad samling, som efter sin beskaffenhet är avsedd att tjäna till bruk vid gudstjänst eller i skolor, musikskolor dock undantagna, eller eljest vid elementär undervisning.

I en dylik för den elementära undervisningen avsedd samling må dock ej av en och samma tonsättare intagas flera verk eller delar därav än som motsvara en tjugondel av samlingens hela antal och högst fem, ej heller något verk eller del därav med flera än trettiotvå takter.

Är musikaliskt verk författat för att användas vid den elementära undervisningen, vare, där förbehåll mot eftertryck blivit gjort vid verkets början, förbjudet att utan tonsättarens tillstånd intaga verket eller del därav i sådan samling, som nu nämnts.

I fall, varom i första stycket under 2 förmåles, må det nyttjade verkets form icke utan tonsättarens eller hans rättsinnehavares tillstånd förändras; dock vare tillåtet att för ett instrument eller en sångstämma omsätta verk, som är satt för flera instrument eller stämmor.

Utgivna musikaliska — — — någon ersättning.

12 §.

Likaledes vare tillåtet:

1) att delar — — — litterärt verk;
2) att ett utgivet musikaliskt verk eller del därav intages i sådan ur flera tonsättares verk hämtad samling, som efter sin beskaffenhet är avsedd att tjäna till bruk vid gudstjänst eller i skolor, musikskolor dock undantagna, eller eljest vid elementär undervisning.

I en dylik för den elementära undervisningen avsedd samling må dock ej av en och samma tonsättare intagas flera verk eller delar därav än som motsvara en tjugondel av samlingens hela antal och högst fem, ej heller något verk eller del därav med flera än trettiotvå takter. Är musikaliskt verk författat för att användas vid den elementära undervisningen, vare, där förbehåll mot eftertryck blivit gjort vid verkets början, förbjudet att utan tonsättarens tillstånd intaga verket eller del därav i sådan samling, som nu nämnts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1927. Den skall äga tillämpning jämväl med avseende å verk, som dessförinnan tillkommit, dock med följande undantag:

Har samling, som avses i 12 § första stycket under 2, före lagens trädande i kraft lovligt mångfaldigats, må redan framställda exemplar av samlingen

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

fritt spridas. Samling, som sålunda mångfaldigats, må ock i form av nya, oförändrade upplagor mångfaldigas intill dess fem år förflutit från lagens ikraftträdande; och vare spridande av de exemplar, som sålunda framställas, jämväl tillåtet.

Stockholm den 22 februari 1927.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman, Hederstierna, Jacob Larsson, Kiefbeck, Borell, P. E. A. Jonsson, G. Dahl* och *Per Gustafsson*;

från andra kammaren: herrar *Lindqvist* i Halmstad, *af Ekenstam, Leo, Jansson* i Edsbäcken, *Nilsson* i Antnäs, *Sjögren, Persson* i Trången och *Olsson* i Mellerud.
